

8.
diel

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERÁCIA IGELITKA

DETEKTÍVNA KANCELÁRIA č. 2

premedia

DETEKTÍVNA KANCELÁRIA č. 2

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERÁCIA IGELITKA

preklad Zuzana Demjánová

premedia

Ďalšie prípady Detektívnej kancelárie č. 2

Operácia Búrkové mračno

Operácia Muž v čiernom

Operácia Západ slnka

Operácia Narcis

Operácia Letný ostrov

Operácia Bronzový chlapec

Operácia Vietor

Operácia Cirkus

Vydanie tejto knihy vychádza
s láskavou podporou nadácie NORLA

Jørn Lier Horst: Operácia Igelitka

Prvé vydanie

Z nórskeho originálu Operasjon Plastpose preložila Zuzana Demjánová.
Vyšlo vo vydavateľstve Premedia, Bratislava 2024, ako jeho 335. publikácia, ôsmy diel
série Detektívna agentúra č. 2, určené pre deti od 6 do 9 rokov.

Copyright © Jørn Lier Horst 2015

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2015

Translation © Zuzana Demjánová, 2024

Slovak edition © Vydavateľstvo Premedia, 2024

Published by agreement with Salomonsson Agency

ISBN 978-80-8242-270-5

OBSAH

1	Záhľadný muž	7
2	Za ním!	15
3	Sledovanie	21
4	Odpadky	28
5	Ďalšie vyčkávanie	36
6	Sledovanie... znova	43
7	Rybárska sieť	50
8	Tmavá miestnosť	55
9	Háved'	60
10	Večerná hliadka	67
11	Desiatová dóza	74
12	Nehýb sa!	84
	Osmov doslov	90

DETEKTÍVNA KANCELÁRIA č. 1

TIRIL

- pravdepodobne najdrsnejšie dievča v Riečanoch. Nebojí sa konať, keď všetci ostatní váhajú. Vynaliezavá, športový typ, vie, kde hľadať informácie.

OLIVER

- bystrý detektív, len čo je pravda. Vidí, čo iní nevidia. Rád sa dobre naje. Hľbavý typ. Technicky zameraný. Pohotový, má rád dobrodružstvo.

OSMO

- pravý stopovací pes, má nos na záhady.

PANI IGELITKA

- záhadná žena

ZÁHADNÝ MUŽ

- o ktorom vysvitne, že sa volá Halvor Alvor a že má rád zvieratá a zemiakové lupienky.

ZÁHADNÁ ŽENA

- o ktorej vieme len to, že sa chodí bicyklovať, keď prší.

ĎALŠÍ ZÁHADNÝ MUŽ

- o ktorom vysvitne, že sa volá Hans.

Prvá kapitola
ZÁHADNÝ MUŽ

Tiril chytila Olivera za rameno.

„Ani sa nepohni!“ zasyčala.

Oliver ju poslúchol.

„Prečo?“ spýtal sa.

„Lebo sa bojíš pavúkov a hmyzu.“

„Nebojím sa pavúkov,“ namietol Oliver.

„Len ich nemám veľmi...“

Zmlkol, keď si všimol, ako mu Tiril hľadí na chrbát.

„Čo tam mám?“ zašepkal a snažil sa obzrieť cez plece.

Tiril neodpovedala, len mu prešla rukou po chrbte. Na chodník dopadol oblúkom drobný chrobák. Osmo ho stihol oňuchať, ešte kým zaliezol do škáry v asfalte.

„Fuj,“ vyhrkol Oliver a potiahol Osmu za vôdzku.

Tiril ho znova chytila za rameno. Oliver sa predklonil a párkrát poskočil, aby zo seba striasol prípadný ďalší hmyz.

„Už na sebe nič nemáš,“ upokojovala ho Tiril. Zaujalo ju niečo iné.

„Pozri!“ ukázala prstom.

Po opačnej strane ulice kráčal popri doštenom plote akýsi muž.

„Čo s ním?“ nechápal Oliver.

„Neviem,“ odvetila Tiril. „Ale niečo mi na ňom nesedí. Pôsobí akosi záhadne.“

Oliver jej dal za pravdu. Hoci bolo zamračené, muž mal na nose slnečné okuliare. Navyše mal krk oviazaný šálom, na hlave čiernu čiapku a na rukách rukavice – napriek tomu, že nebolo vôbec zima.

„Možno je slávny a nechce, aby ho niekto spoznal,“ nadhodil Oliver.

Muž prišiel ku križovatke a zastal na nej, akoby čakal, kým bude môcť prejsť, hoci na ceste žiadne autá neboli. Prehodil si igelitku z jednej ruky do druhej, prešiel cez cestu a sadol si na lavičku na námestí.

Sedela na nej žena v zelenom kabáte s červenou šatkou okolo krku. Hoci bolo na lavičke dosť miesta, prisunul sa celkom blízko k nej.

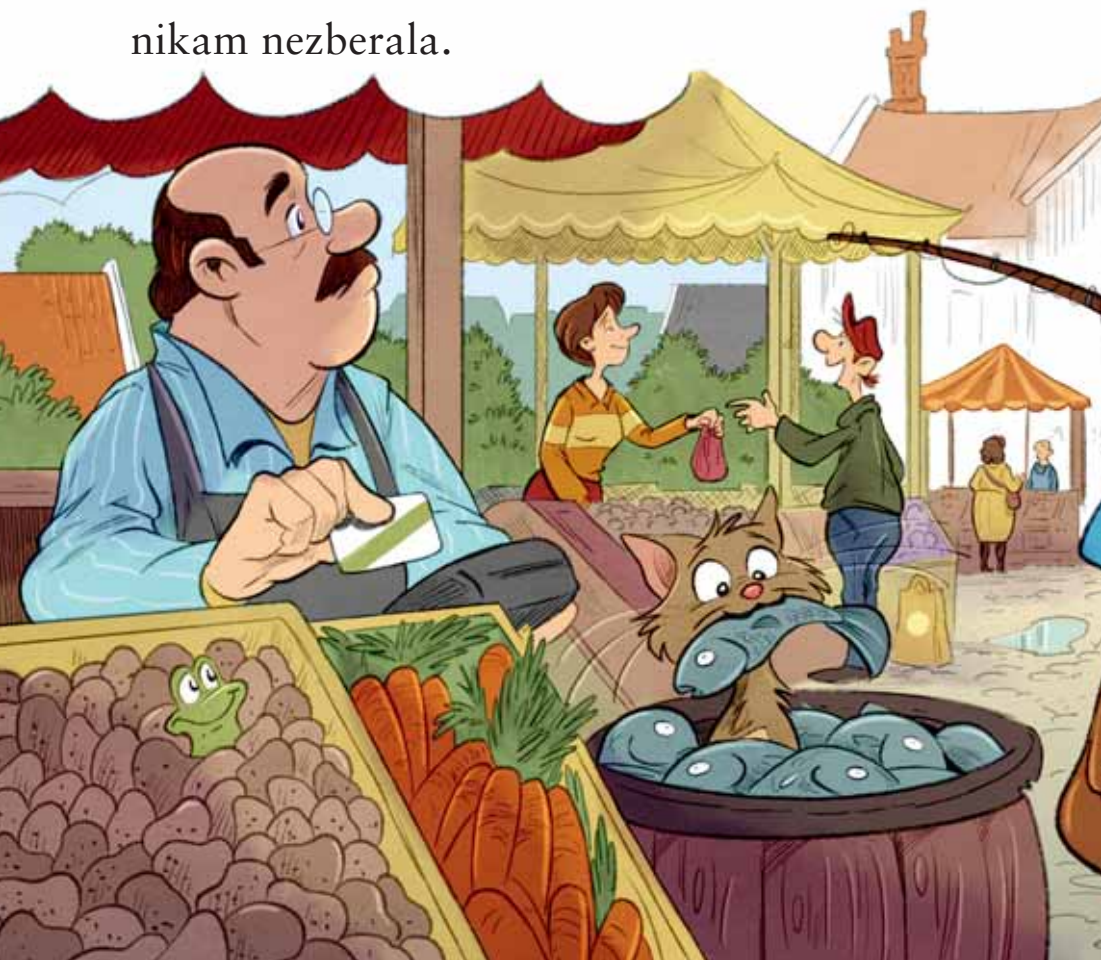
Žena sa ani nepohla, len hľadela na mostík a na more za ním.

„Ideme?“ spýtal sa Oliver.

„Počkaj chvíľu,“ odvetila Tiril. „Chcem vidieť, čo sa stane. Ten chlapík má čosi za lubom.“

Oliver a Tiril stáli a sledovali, čo sa deje pred nimi. Osmo si ľahol a pustil sa ohrýzať paličku. Akási žena kúpila v stánku zväzok mrkvy. Po mostíku vykračoval muž s udicou. Na smetnom koši pristála ladne čajka, povráta sa zobákom v odpadkoch a znova odletela. No dvojica na lavičke sa nikam nezberala.

„Nič sa nedeje,“ zašomral Oliver netrpezlivo.

Vtom muž vstal.

„Práve sa niečo stalo,“ zasyčala Tiril.

„Niečo nanajvýš zvláštne.“

Oliver sa na ňu začudovane pozrel. Nechápal celkom, čo je také výnimočné na tom, že niekto vstal z lavičky.

„Čo si to nevidel?“ obrátila sa k nemu Tiril.

Oliver pokrútil hlavou.

„Vymenili si tašky!“ vysvetlila mu. „On si zobral jej tašku a tú svoju nechal pri lavičke.“

Oliver sa pozrel na ženu, ešte stále sedela na lavičke. Pri nohách sa jej belela igelitka.

„Myslíš, že sa pomýlil?“

Tiril pokrútila hlavou, hľadiac za mužom.

„Spravil to zámerne,“ odvetila. „Myslím, že sme práve videli niečo, čo sme vidieť nemali. Tajnú výmenu.“